

UE DIRECT

NOUȚĂȚI DE LA REPREZENTANȚA
COMISIEI EUROPENE ÎN SUEEDIA

Cartelă electronică de sănătate
în loc de un munte de formulare

(IP/02/235) Comisia Europeană vrea să introducă o nouă cartelă electronică de sănătate pentru cetățenii UE. Cartela aceasta este un pas înainte pe drumul desființării obstacolelor pentru deplasarea liberă pe piața muncii, care depind de faptul că țările membre au sisteme de asigurare socială diferite. Cartela electronică de sănătate va face să fie mai ușor pentru cetățeni să primească îngrijire medicală în alte țări prin simpla prezentare a cartelei proprii și să scape prin aceasta de formulare și birocrație. Prin a prezenta cartela aceasta, cetățeanul UE va avea drept la îngrijire, care este după aceea decontată de la țara de unde vine. "Mai înainte era nevoie de cincisprezece formulare pentru a solicita îngrijire medicală într-o altă țară, fiecare cu alte reguli. Este ca pe vremea epocii de piatră. Acum, formularele vor fi înlocuite cu o singură cartelă pe care, cei care muncesc sau studiază în altă țară, doar o arată", a spus Anna Diamantpoulou, comisionar pentru politica socială cu ocazia prezentării planului de acțiune pentru planul Comisiei referitor la creșterea numărului deplasărilor cetățenilor UE, și care a fost adoptat la începutul lunii februarie a.c. Statistica tendinței salariaților de a se deplasa dintr-o regiune în alta arată că doar 1,2 procente din populația UE s-a mutat dintr-o regiune în alta în anul 1999. Această cifră este de comparat cu faptul că 5,9 procente din americani s-au mutat în același an dintr-o regiune într-alta. "Mobilitatea salariaților este 'ruda săracă' între libertățile din UE", a spus Anna Diamantpoulou.

Se propune ca oamenii veniți clandestin să primească o aprobare de ședere temporară (IP/02/224) Victimele contrabandei de oameni sau al imigrării ilegale pot să primească o aprobare de ședere temporară dacă dezvăluiesc ce știu despre cei care i-au introdus clandestin în țară, conform propunerii de directivă adoptate de Comisia Europeană la începutul lunii februarie din acest an. Această propunere este una dintre căile de luptă ale UE pentru a rezolva problema mereu crescândă a contrabandei de oameni și forma sa degenerată, comerțul cu oameni. "Propunerea aceasta este de cea mai mare importanță, deoarece ea rezolvă cea mai mare greutate de care ne izbim în lupta împotriva imigrării ilegale și a comerțului cu oameni, și anume refuzul victimelor de a colabora cu autoritățile", a spus António Vitorino, comisionar pentru probleme interne și probleme juridice. Prin oferirea unei aprobări temporare de ședere celor introduși prin contrabandă, teama de expulzare nu va mai face ca victima să se abțină de la a dezvălui cine i-a introdus prin contrabandă. În felul acesta, autoritățile țărilor din UE vor putea să culegă mai bine informație și dovezi împotriva ligilor criminale care se ocupă de contrabandă de oameni.

INFORMARE DE LA
CANCELARIA GUVERNULUI
SUEDIEI (REGERINGSKANSLIET):

Colaborarea Schengen

Colaborarea Schengen se bazează pe două idei fundamentale: deplasare liberă pentru persoane în cadrul UE și o întărită colaborare împotriva criminalității internaționale.

Ideea colaborării în probleme grănicerești s-a născut în 1985, în orașul de graniță Schengen din Luxemburg. Franța, Germania, Belgia, Țările de Jos

și Luxemburgul au încheiat atunci o înțelegere referitoare la o colaborare specială pentru a putea da viață liberii deplasări de persoane în cadrul UE. Aceasta urma a se realiza prin suspendarea controlului de persoane la granițele dintre aceste țări. S-a hotărât atunci și ca să se întărească controlul graniței comune marginale și să se înceapă o creștere a colaborării polițienești.

Convenția Schengen, care conține hotărâri privind măsuri practice pentru a pune în aplicare pe deplin înțelegerea de la Schengen, a intrat în vigoare în 1995. Când o țară membră a UE a abolit propriile controale grănicerești pentru persoane, în raport cu alte țări membre ale înțelegerii de la Schengen, și aplică complet regulile de la Schengen, atunci ea devine membru operativ.

Cincisprezece țări membre

Numărul țărilor care participă la colaborarea Schengen a crescut succesiv și a ajuns acum la cincisprezece. Toate țările din cadrul UE, în afară de Marea Britanie și Irlanda, participă la colaborarea operativă. Și țările EES, Norvegia și Islanda participă la colaborarea operativă. O condiție pentru aderarea Suediei și a altor țări nordice din UE la înțelegerea de la Schengen a fost ca toate țările nordice să participe la această colaborare, deoarece altfel nu s-ar fi putut păstra Uniunea Nordică pentru Pașapoarte.

Ce înseamnă colaborarea Schengen?

Înțelegerea de la Schengen înseamnă că nu mai există personal la trecerea pe la granițe între țările membre și că se răspunde în comun de granițele exterioare comune. Țările membre ale UE vor dezvolta și colaborarea polițienească și judiciară. În principal, colaborarea Schengen constă din abolirea controlului de persoane la granițele interioare și un control comun la granițele exterioare, reguli de viză comune, colaborare polițienească, combaterea drogurilor, colaborare judiciară și un registru comun de urmărire și cercetare numit Sistemul de Informații Schengen, SIS.

Pregătiri suedeze

Suedia a semnat convenția de la Schengen în 1996. Hotărârea politică ca Suedia, precum și celelalte țări nordice, să devină membri operativi, s-a luat la la consiliul ministerial din 1 decembrie 2000. Aceasta înseamnă că Suedia, începând cu data de 25 martie 2001, face parte din întreaga colaborare operativă Schengen. Până atunci, Suedia s-a pregătit prin adaptarea legilor și decretelor în vigoare proprii la sistemul de reguli Schengen.

Munca de pregătire a avut și consecințe practice. Printre altele, s-au reclădit sau extins unele aeroporturi și porturi pentru a putea separa pasagerii sosiți din țările Schengen de ceilalți pasageri. De asemenea, s-a instruit personalul diferitelor autorități și s-a extins partea națională a SIS.

Controlul de graniță al persoanelor

În cadrul colaborării Schengen se vorbește despre granițele interioare și granițele exterioare, unde granițele dintre țările membre sunt considerate a fi granițe interioare. A trece peste aceste granițe este în principiu același lucru cu a călători în cadrul propriei țări. Aici nu mai există control grăniceresc de persoane.

Abia când se trece peste granițele exterioare din sau către zona Schengen, trebuie să se treacă printr-un control de persoane. Călătorii care sosesc din sau pleacă spre țări din afara zonei Schengen sunt controlați deci la graniță, la fel ca și mai înainte. Acest lucru este valabil și pentru persoanele care, pe drum între două țări membre în zona Schengen, trec peste o graniță către o țară care nu participă la colaborarea Schengen.

Poliția (Polisen), împreună cu Vama (Tullverket) și Paza de Coastă (Kustbevakningen), este răspunzătoare de controlul grăniceresc al persoanelor. Colaborarea Schengen se referă doar la controlul persoanelor. Hotărârile pentru

controalele de mărfuri ale Administrației Vămirilor (Tullverket) nu sunt influențate de înțelegerea de la Schengen.

Pașaportul

Călătorii în cadrul zonei Schengen nu sunt nevoiți să arate pașaportul la trecerea graniței interioare. În schimb, se poate ca, în interiorul unei alte țări membre a înțelegerii de la Schengen, să fie nevoie să se dovedească cetățenia și dreptul de a călători liber și de a șede acolo. De aceea este bine de avut pașaportul în timpul unei astfel de călătorii. Acesta este un act de identitate acceptat și arată atât cetățenia, cât și - împreună cu o eventuală aprobare de ședere - dreptul de a călători în zona respectivă. Conform regulilor Schengen, și persoanele care locuiesc la hotel trebuie să se poată legitima. Cerința de legitimitate poate însă varia de la țară la țară. În unele țări se cere un act în care să se indice cetățenia. În acest caz, pașaportul poate fi singurul act care este acceptat. În Suedia nu este nici o cerință de un anumit fel de act de identitate. Aici este de ajuns cu carnet de conducere auto sau altă legitimație acceptată.

Libertate de deplasare

și pentru cetățenii unei a treia țări

Cetățeni ai unei a treia țări sunt numiți cei care nu sunt cetățeni într-o țară membră a înțelegerii de la Schengen. Chiar și aceștia - dacă au aprobare de ședere sau viză pentru o țară membră a înțelegerii de la Schengen - au posibilitatea de a se deplasa liber în cadrul zonei Schengen.

Regula de căpetenie este că o viză eliberată de către o țară membră a înțelegerii de la Schengen este valabilă pentru călătorie către și ședere în întreaga zonă Schengen, pe tot timpul care este indicat în viză. O viză Schengen este valabilă pentru cel mult trei luni de ședere în zonă într-o perioadă de șase luni.

În cazuri de excepție, viza poate fi totuși eliberată pentru una sau un număr limitat de țări membre ale înțelegerii de la Schengen. Aprobarea de ședere și de lucru, precum și viza pentru o perioadă mai lungă de trei luni, sunt în continuare examinate la nivel național.

Colaborarea polițienească

Colaborarea polițienească în cadrul spațiului Schengen este clădită în jurul schimbului de informații și a cooperării operative între autoritățile polițienești și grănicerești ale țărilor respective. Colaborarea polițienească înseamnă printre altele că o poliție străină poate, în anumite circumstanțe, să continue să urmărească o persoană care este bănuită de infracțiune dincoace de granița suedeză. Același lucru este valabil pentru poliția suedeză în alte țări din spațiul Schengen.

SIS

Una dintre părțile componente cele mai importante din cadrul colaborării în spațiul Schengen este Sistemul de Informații al spațiului Schengen, SIS. Acest sistem este gândit ca un mijloc de ajutorare a colaborării și este în practică un registru internațional de cercetare și urmărire.

Fiecare țară membră a spațiului Schengen poate înscrie în SIS informații despre persoane, vehicule sau obiecte urmărite sau date ca dispărute. Tot aici se poate înscrie și cerința de cum să se procedeze dacă persoana sau obiectul au fost găsite, de exemplu dacă se vrea ca cineva să fie extrădat sau ca ceva să fie confiscat. SIS mai cuprinde și o listă de persoane cărora să li se refuze, din diferite motive, intrarea sau șederea în spațiul Schengen.

De informațiile personale suedeze înscrise în SIS răspunde Consiliul Național de Poliție din Suedia (Rikspolisstyrelsen), iar Inspectia pentru Informatică (Datainspektionen) este cea care are ca sarcină să controleze ca înregistrarea datelor personale în registrul suedez al SIS să se facă în mod corect.

(Selectarea textului și traducerea: Octavian Ciupitu.)